

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. V. Quòd Jesus Christus incluserit in thesauro suo dona Spiritûs Sancti,
& gratias gratuitas in gradu excellenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ARGUMENTUM.

Quòd Iesus Christus iucluserit in thesauro suo dona Spiritus sancti, & gratias gratuitas in gradu excellenti.

ARTICULUS V.

Differentia inter gratiam Capitis, dona Spiritus Sancti & gratias gratuitas.

Sunt, qui non distinguant inter dona Spiritus Sancti & gratias gratuitas in Persona Iesu Christi; eòquòd dicant, hæc omnia aliud non esse, quàm exercitium magnæ illius gratiæ, quæ dicitur Capitis, quam mandat executioni & deducat in opus, quando salutare influxus tuose effundit super omnia membra Corporis sui mystici, inspirando illis sapientiam, fortitudinem, consilium intellectum, virtutem patranda miracula, timorem Dei, & cætera omnia, quæ necessaria sunt ad perficiendum illa in sanctitate. Sed profectò differunt inter se. Nam gratia Capitis est quid aliud, quàm dona Spiritus Sancti, & dona Spiritus Sancti non sunt gratiæ gratis datæ. Gratia Capitis est prærogativa Iesu Christi solius incommunicabilis ulli alteri: dona Spiritus Sancti communicantur omnibus animabus, quæ Spiritus Sancti per gratiam sanctificantem sunt templum, magis vel minus, prout placuerit Deo. Et gratiæ gratis datæ distribuuntur iis, quos Deus ad-mouet ad promovendum salutem proximi, huic unâ, alteri a-

liâ ratione, juxta exigentiam ipsorum ministerii.

Quæ dubitandi ratio, an Spiritus Sanctus omnia sua dona consignaverit Iesu Christo, cuius ipsemet disposuerat sanctissimam Humanitatem, in utero virginali Mariæ Matris suæ, velut templum, quod consecrabit, quòdque suæ dedicabat gloriæ ædificando illud. Hinc est, quod Vates Isaias exhibeat ipsum velut Monarcham in illo, velut in throno suo requiescentem, ut in morem Regis Pacifici dominetur & imperet ibi: *Spiritus Domini requiescet super eum, Spiritus sapientia & intellectus, Spiritus consilii & fortitudinis, Spiritus scientia & pietatis; & replebit eum Spiritus timoris Domini.* His verbis exprimit omnia Spiritus Sancti dona. Et quando asseverat Spiritum Domini requieturum super animam ipsius in medio pretiosorum horum donorum, vult ostendere, ipsum certam & securam habiturum illorum possessionem, ipsa sanctos fore habitus, animæ ipsius inhærentes, & nunquam ab ipsa dimittendos: nam cum habuerit illos in terris, habebit & ipsos in cælis.

Isa. II. v. 3.

Verùm

Cur vocentur
dona Spiritus
sancti, & in
quo confi-
siant.

Verum fortassis ignoras, cuius
mysterii gratia vocentur dona
Spiritus Sancti? idem, quia ani-
ma recipit per illa certam docili-
tatem, ut sit flexibilis ad reci-
piendum motus sacros Spiritus
Dei, quibus impellatur ad ex-
antlanda magnarum virtutum
opera. Est differentia inter hæc;
ferri à seipso ad aliquod opus
bonum, vel excitari aliorum ex-
emplo, vel persuaderi à ratio-
ne; & interius ad ea extimulari
ab unico impulsu Spiritus Dei.
Homines possunt quidem ferri
in bonum primo modo, absque
eo, quod habeant dona Spiritus
Sancti; sed non nisi Filii Dei, Spi-
ritu Sancto & donis ipsius reple-
ti, feruntur illuc modo ultimo,
per dulcem sed efficacem im-
pulsu Spiritus divini, cui se
reddunt ductiles & dociles; &
hoc per specialem hanc unctio-
nem, quam recipiunt à donis
Spiritus Sancti. Sic sacra Scri-
ptura hac de re loquitur: *Qui-
cunque Spiritu Dei aguntur, ii sunt
Filii Dei.* Invenire est animas
tam intentas sibi ipsis, tamque
ductiles omni impulsu Spiritus
divini, ut nihil quasi faciant, nisi
ad quod ab ipso fuerint deter-
minati.

Rom. 8.

Si hoc verum est de servis,
ut ostendit experientia, quid co-
gitandum est de divino Magi-
stro, qui possidebat totam ple-
nitudinem Spiritus Dei, & om-

nem perfectionem donorum ip-
sius? Evangelium nobis tantum-
modò indicat unicum particu-
lare exemplum quod fuerit ductus
à Spiritu in desertum, ut tentaretur
à diabolo. Sed quis dubitare po-
test, quin eadem ratione à Spiritu
Sancto ductus & directus fuerit
in cæteris vitæ suæ actionibus:
videmus enim, ipsum continuo
fuisse impulsu, non ad ea, quæ
naturæ blandiebantur, sed po-
tius ad illa, quæ ipsam crucifi-
gebant, ipsam destruebant, ad
afflictiones, ad dolores, ad abje-
ctiones, ad abnegationes. Ecce
igitur ductum & dictamen Spi-
ritus Dei, de quo dubitare non
possumus, & tamen tantæ su-
mus vecordiae, ut illum sequi de-
stituatur nos animus.

Quod concernit gratias gratis
datas, sufficit nosse, cur ita vo-
centur, ut persuasi simus, ipsum
omnes habuisse, illasque posse-
disse in omni sua perfectione. Si-
quidem Theologi docent, ipsas
esse dona supernaturalia, quæ non
concedantur recipientibus illas ad
particularem suam utilitatem,
sed ut idonei reddantur ad ser-
viendum salutem aliorum. Et jux-
ta proportionem, quâ Deus vult
aliquem ad movere ad promo-
vendum bonum spirituale ani-
marum, confert ipsi quoque ma-
jores vel minores, plures vel
pauciores gratias gratis datas, ut
benè suo fungantur munere, cui
à pro-

Math. 4.

Spiritus San-
ctus duxit &
dixit Jesum
Christum totâ
vitâ suâ ad
cruces.

Quid appelle-
tur gratia gra-
tuita.

à providentia divina ſunt deſtinati. Et quia hæc diverſimodè diſtribuit munera inter eos, quos ſuæ Eccleſiæ deputat ſervitio, Sanctus Paulus affirmat nobis, ipſam quoque diverſam facere gratiarum harum gratuitarum diſviſionem.

I. Cor. 12.

Spiritus ſapi-
entia,

Aliis datur Spiritus ſapientia ad penetrandum ſenſum profundiffimorum myſteriorum fidei, & concedendum illis ſpecialem facilitatem explanandi illa populis.

Spiritus ſcien-
tia,

Aliis datur ſcientia, quæ ex ſe ipſa non eſt gratia gratis data, in quantum edocetur in ſcholis, ſed habere facilitatem promptè & expedite utendi illà ad elevandum animas ad Deum per diſcurſus è ſcientia rerum naturalium depromptos, eſt ſcientia gratuita vel gratis data.

Fides in quan-
tum eſt gratia
gratuita.

Aliis datur fides, quæ non eſt propriè hæc virtus Theologica, quæ communis eſt omnibus fidelibus; ſed eſt certa quædam perſuaſio viva, quæ tribuit facilitatem perſuadendi ipſam quoque aliis: ſiquidem ſatis fidei habere pro ſeipſo, eſt virtus Theologica; ſed habere illius etiam ſatis pro aliis, eſt gratia gratuita.

Gratia ſanita-
tum,

Aliis datur gratia ſanitarum corporalium, quæ potens & efficaciſ eſt medium lucrandi animas ejusmodi beneficiis; illasque obſtringendi, ut ſe devo-

veant Deo, cujus experiuntur bonitatem.

Aliis confertur donum miraculorum, quod eſt, illorum quæ ſi manibus conſignare Omnipotentiam Dei, quæ utantur ad exhibendas probationes manifeſtas & luculentas veritatis, quam docent: ſiquidem unicum ſolum miraculum magis movet & convincit animas, quam omnes rationes humanæ.

Aliis conceditur donum prophetia, quæ proprie eſt gratia cognoscendi & facile annuntian- di aliis res, quæ non videntur, ſive res ſint futuræ, ſive præteritæ, ſive abſentes, ſive præſentes, & hæc gratia prophetia tam ſpecialis eſt illis, quos Deus admovet muneri Prædicationis, ut in toto veteri Teſtamento idem omninò fuerit eſſe Prædicatorem & eſſe Prophetam: unde videmus, ipſos nunquam Prædicatores, ſed Prophetas eſſe nuncupatos.

Aliis tribuitur donum diſcretionis ſpirituum, quod ſpeciale quoddam eſt lumen, quo cognoscitur ſinceritas eorum, qui candido incedunt animo, illorumque ſimulatio, qui ambulat fide non bonâ, ſed fictâ: & hæc gratia eſt illis neceſſaria, ne decipiantur fraudibus hæreticorum & hypocritarum.

Aliis communicatur donum linguarum, quod eſt facilitas

H h h h

quæ.

quædam, quâ quis faciat se intelligi à proximo, loquendo ipsi vel idiomate, vel ratione tali, quæ accommodata sit ipsius dispositioni, ut comprehendat facile, in quo alius vult ipsum instituere. Hæc gratia tam absolute est necessaria omni cooperari volenti proximorum saluti, ut absque illa impossibile sit aliquem facere profectum: quâ enim ratione quis doceat vel convincat aliquem, à quo non intelligatur?

Gratia interpretandi bene Scripturas,

Aliis denique donatur gratia interpretationis Scripturarum; siquidem non sufficeret dono sapientiæ perfecte penetrare profundissimas, quæ in sacris Scripturis inveniuntur, difficultates, nisi quis etiam possideat donum, quo concedatur facultas, illas clarè interpretandi aliis.

I. Cor. 14.
v. 27.

Tempore sancti Apostoli Pauli omnes hæc gratiæ videbantur manifestè distribui inter fideles, pro utilitate nascentis Ecclesiæ, ita ut alii haberent has, alii alias. Videre erat ex illis quosdam, qui prophetabant, id est, qui prædicabant & asserbant de Deo res valde sublimes, sed in idiomate à nemine nisi à se intellecto, & hi non habebant donum ita sensa sua communicandi aliis, ut intelligerentur ab iis. Et Apostolus dicit illis, alium, qui habet donum interpretationis,

declaraturum omnibus ea, quæ ille dicere volebat; vel si interpretem non habiturus sit, taceat, contentus loqui Deo, vel sibi soli in occulto: quid enim hoc prodesset pro salute proximi?

Sunt igitur divisiones gratiarum gratis datarum, juxta Theologiam magni Apostoli Pauli: hæc diversimodè distributæ sunt diversis subjectis ac personis, juxta quod placuerit Deo dissimili ratione occupare illas in aucupanda salute proximorum, ipsum hac, illum alia ratione. Verùm harum omnium gratiarum perfecta datur collectio in supremo totius Ecclesiæ Capite in Jesu Christo. Siquidem cum ipsæ non dentur, nisi ut impendantur saluti proximorum; an ille, qui est Salvator universalis omnium peccatorum; ille, qui non vixit in terris, nisi ut totum integrum se devoveret magno operi Redemptionis humanæ; ille, qui nunquam aliquid fecit pro seipso, sed omnia pro aliis; ille denique, qui non factus est Homo, nisi ut unice invigilaret saluti hominum; an inquam ille non habeat omnes gratias gratis datas ad magnum hoc Mysterium destinatas?

Quando ex suppositione non habuisset gratias sanctificantes, quæ ipsi absolute non fuerant necessaria, cum absque illis semper

Omnes gratie gratis date fuerunt unitæ in Jesu Christo.

per fuisset infinita ratione Sanctus sanctitate personali; certum est, quod omnes gratiae gratuita ipsi absolute fuerint necessariae, ad operandum congrue salutem mundi. Imo possedit ipsas cum quatuor prerogativis ipsi omnino particularibus, quaeque summe & incomparabiliter extollant ipsum. Prima est, quod illas omnes congregaverit in Persona sua, quin vel unica ipsi desit. Secunda est, quod possideat illas in maxima perfectione. Tertia est, quod ipsae sint habitus animae ipsius inhaerentes, ut nunquam separentur ab ea. Et quarta est, quod existant in potestate ipsius, ut ipsis uti valeat, quando voluerit, & quomodo voluerit.

Quatuor defectus gratiarum gratuitarum in hominibus, Ex adverso omnes alii, qui venerunt aliquam ratione in partem gratiarum gratuitarum, cum non sint, sicut ipse, Salvatores universales omnium hominum, illas nunquam omnes collectas habuerunt in Persona sua, sed quilibet portionem suam, juxta quod illis fuerat opus ad exequendum sui partes muneris: omnes alii non acceperunt illas in tota perfectione sua, sed in certo quodam gradu magis vel minus perfecto, juxta capacitatem suam, vel juxta consilium Dei; omnes alii non possederunt illas velut habitus inseparabiliter semper inhaeren-

tes animabus suis, sed velut actus transitorios, ut uterentur illis pro nata occasione, juxta quod necessarium erat pro gloria Dei & salute proximi; unde & nascebatur, quod non uterentur illis, quando volebant, sed quando placuit Deo, qui modo transitorias has gratias illis largiebatur, modo illas subtrahat.

Qui videre voluerit, quam ratione Jesus Christus continuo usus fuerit omnibus gratiis gratuita, quando voluit & quomodo voluit, non nisi indiget sancti lectione Evangelii. Quam admiranda sapientia, & quam sublimis intelligentia profundissimorum Mysteriorum, quae exposuit hominibus facilitate & familiaritate tam inusitata, ut sanctus Lucas asserat, stupuisse omnes, qui eum audiebant, super prudentia & responsis ejus? nonne excellentissimus Propheta aut Praedicator sit magnus ille totius generis humani Doctor, quem jam ante tot saecula promiserat nobis Deus: *Filii Sion exultate, & latamini in Domino Deo vestro: quia dedit vobis Doctorem justitiae.* Quis enarrare poterit redditas sanitates, quibus indies tantos relevavit aegrotos? quis enumerare, quae patravit, miracula, ad confirmandam, quam mundo praedicabat, doctrinam? quoties conspectus est revelare arcana

H h h h 2

cor.

Felicitas animae cognoscentis & possidentis Jesum Christum.

Luc. 2.

Joel. 2.

cordium, & produxisse in lucem occultissimas hominum cogitationes? unico verbo, nec est unica gratia gratuita, quâ non fuerit usus, quando voluit & quomodo voluit. Oportebat ipsam omnes habuisse in manu sua, ut statuto temporis momento & pro arbitrio suo uteretur illis, in magno hoc, quod moliebatur, opere Redemptionis humanæ.

Hic Theonas, qui nostram inceperat Consultationem, illi quoque imposuit finem millebas reddendo grates Deo ex toto corde suo, pro eo, quod immensas sibi divitias, inexhaustos sibi ostendere voluerit thesauros gratiarum Redemptoris sui. O Jesu! Tu ergo ingens ille thesaurus es, in quo possidemus omnia. In te collecta intueor omnia, naturam, gratiam, gloriam, Divinitatem: in te reposuit Deus Pater omnem infinitum divinarum gratiarum thesaurum; in te adunata videtur tota Sanctorum in cælis regnantium gloria; in te conclusas videre est omnes sanctæ Ecclesiæ

gratias; in te denique solo consistit tota felicitas naturæ: sic dum te solum possidemus, possidemus omnia.

Eheu! undè est, quod tam parum cognoscaris, tam parum æstimeris, tam parum adameris ab hominibus? O! si cognoscerent te, amabilissime Jesu; si exploratum haberent thesaurum immensarum divitiarum, quas habent in te, quando te possident; impossibile foret, quin desererent omnia, ut adhererent tibi: Immo procul dubio, hoc foret impossibile; conspiciendi forent tanto tui succendi desiderio, ut reliqua omnia magno prosequerentur desplicatu. O Jesu! agnoscam te, ut unice adhæream tibi; hoc mihi sufficit.

Verum quid igitur dices, interpellat ipsum Ecclesiasticus, si ostendam tibi, quantâ liberalitate divinas suas ex sua abundantia effundat in nos divitias. Veni, & exponam tibi illas in proxima sequenti Consultatione.

CON-